

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/11/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118011593
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3118011593.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci odsúdeného V. K., nar. XX.X.XXXX v A. nad A., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 6.12.2018, sp.zn. 6Pp/228/2018, na neverejnom zasadnutí dňa 15. februára 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods.1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného V. K. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 6.12.2018, sp. zn. 6Pp/228/2018 zamietol podľa § 415 ods.1 Tr.por. s použitím § 66 ods.1, 2 Tr. zák. návrh odsúdeného V. K. na jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 1T/22/2018 zo dňa 18.04.2018, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zákona, vo výmere 6 (šesť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, na ktorého výkon nastúpil dňa 18.04.2018 a ktorý po započítaní doby väzby vykonal dňa 02.07.2018. Následne nastúpil na výkon úhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 0T/24/2017 zo dňa 24.09.2017 v spojení s uznesením Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 0T/24/2017 zo dňa 28.05.2018 (o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia), pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona a pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona, ktorý má predpokladane po započítaní doby zadržania vykonať dňa 30.10.2019.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení, teda včas, podal odsúdený V. K. sťažnosť. V jej písomnom odôvodnení prostredníctvom obhajkyne namietal správnosť napadnutého uznesenia okresného súdu s poukazom na to, že podľa jeho názoru splnil podmienky pre to, aby o jeho návrhu na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody bolo rozhodnuté kladne. Nesúhlasí s názorom súdu prvého stupňa, že nespĺnil druhú zákonnú podmienku, že počas doterajšieho výkonu trestu nepreukazuje schopnosť viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, keď v tomto smere súd prvého stupňa prihliadol na negatívne hodnotenie jeho osoby ústavom v tejto oblasti, keďže mal povinnosti odsúdeného porušovať opakovane a to aj v čase, keď už bol podaný návrh na jeho podmienené prepustenie, keď by sa od odsúdeného očakávalo, že sa bude správať o to obozretnejšie, aby si nezmaril možnosť pre kladné rozhodnutie o jeho návrhu. Podľa jeho názoru však druhá zákonná (materiálna) podmienka splnená bola a to vzhľadom k tomu, že jeho správanie a vystupovanie vo výkone väzby bolo na požadovanej úrovni, z hodnotenia k jeho návrhu na podmienené prepustenie zo dňa 22.11.2018 vyplýva, že si riadne plní svoje povinnosti, dodržiava zásady hygieny a taktiež má poriadok aj v osobných veciach. Jeho správanie k personálu je považované za slušné, plní pokyny a nariadenia a neboli zaregistrované problémy v jeho správaní a vystupovaní. Počas doterajšieho výkonu trestu

nebol disciplinárne odmenený, ale ani potrestaný. Vzhľadom na tieto uvedené skutočnosti podľa jeho názoru spĺňa teda aj druhú zákonnú podmienku pre kladné rozhodnutie o jeho návrhu a v súvislosti s jej splnením považuje za splnenú aj zákonnú podmienku tretiu, t.j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života na slobode a neexistenciu rizika jeho recidívy. Skutočnosť, že na slobode bude viesť riadny život dosvedčuje aj fakt, že v prípade prepustenia na slobodu má zabezpečené bývanie a aj prisľub prijatia do zamestnania. V súvislosti s hodnotením ústavu, podľa ktorého mal na pracovisku vzťahové problémy, tak k tomu uviedol, že tieto boli iba výsledkom provokácie do hádky núteným spôsobom zo strany ostatných odsúdených, ktorí mu bezdôvodne nadávali. Na základe vyššie uvedeného navrhol, aby súd druhého stupňa napadnuté uznesenie zrušil a podmiennečne ho prepustil z výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 1. februára 2019, preskúmal na neverejnom zasadnutí dňa 15. februára 2019 v zmysle § 192 ods.1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného V. K. nie je dôvodná.

Okresný súd vykonal v súlade so zákonom verejné zasadnutie v prítomnosti odsúdeného V. K. a postupoval správne, keď návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody ako nedôvodný zamietol. Správne zistil, že odsúdený nespĺňa zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie, keďže vzhľadom na okolnosti správne a podrobne uvedené okresným súdom v napadnutom uznesení (z nich negatívne hodnotenie z ústavu na výkon trestu najmä z dôvodu nedodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu odňatia slobody, keď odsúdený sa porušenia ústavného poriadku dopustil opakovane; z dôvodu veľkého rizika recidívy - trestnoprávna minulosť odsúdeného, neosvedčenie sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia - je len ťažko možno očakávať vedenie riadneho života odsúdeným na slobode) nemožno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život tak, ako predpokladá ustanovenie § 66 ods.1 Tr. zák..

Z ustanovení § 66 ods.1 písm. a/, ods. 2 Tr. zák. vyplýva, že predpokladom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného je súčasné splnenie troch podmienok a to, že odsúdený vykonal trest odňatia slobody v zodpovedajúcom rozsahu, že vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. Vykonanie zákona zodpovedajúcej časti uloženého trestu a priemerné hodnotenie správania odsúdeného a plnenia jeho povinností vo výkone trestu (doposiaľ nebol disciplinárne odmenený ani potrestaný) nepostačuje preto ešte pre záver o splnení zákonných podmienok pre jeho podmiennečné prepustenie. Zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu bol páchatel automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby bez ohľadu na účel trestu, ale podmiennečné prepustenie je namieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Ustanovenie § 66 ods.1 Tr. zák. vyjadruje totiž predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmiennečné prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia páchatelovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený po podmiennečnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení páchatelovej osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možností jeho nápravy a osobných pomerov s prihliadnutím aj na účel trestu, pričom bez významu nie je ani zistenie, ako bude verejnosť reagovať na predčasné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu, aké sú sociálne pomery odsúdeného a aké podmienky má vytvorené pre prechod do normálneho života na slobode. Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa musí pritom hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného, s motívmi a spôsobom vykonania činu, pretože len za tohto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil práve tých charakterových rysov a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin.

Okresný súd v posudzovanom prípade týmito hľadiskami sa dôsledne riadil, prihliadol na všetky okolnosti, ktoré majú význam pre rozhodnutie o tom, či sú splnené podmienky pre podmiennečné prepustenie odsúdeného, t. j. pre záver, že odsúdený plnením svojich povinností a správaním vo výkone trestu preukázal nielen polepšenie, ale že možno od neho aj dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie

riadny život, a dospel preto k správne mu záveru. Z hodnotenia odsúdeného V. K. riaditeľom Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd, vyplýva záver, že podmienené prepustenie odsúdeného sa neodporúča, keďže ten preukazuje splnenie podmienok na kladné rozhodnutie o jeho návrhu iba čiastočne, jeho resocializačná prognóza je menej priaznivá na základe stredného rizika sociálneho zlyhania, keď za rizikové faktory sa považuje najmä opakované páchanie trestnej činnosti, trestný čin spáchaný pod vplyvom alkoholu a výskyt konfliktov počas výkonu trestu.

Negatívny charakter má aj správanie a konanie odsúdeného na slobode. Z obsahu spisu je totiž zrejmé, že odsúdený V. K. spáchal úmyselný trestný čin v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za spáchanie rovnakého trestného činu. Je teda osobou so sklonom k páchaniu trestných činov obdobnej povahy a z pohľadu predchádzajúceho odsúdenia mal dostatok možností preukázať zmenu svojho správania, avšak ich nevyužil, keďže predchádzajúce odsúdenie nespĺnilo u neho zákonom predpokladaný účel, jeho správanie práve na slobode je negatívne a jeho resocializačná prognóza z tohto hľadiska je preto menej priaznivá. Povaha týchto odsúdeným spáchaných trestných činov a z nich vyplývajúce okolnosti charakterizujúce odsúdeného ako osobu so sklonom k páchaniu trestných činov tvoria u neho také skutočnosti, ktoré odôvodňujú záver o existencii príliš vysokého rizika jeho recidívy a z neho vyplývajúci záver, že u odsúdeného, aj napriek priemernému hodnoteniu jeho správania a čiastočného plnenia povinností svedčiaceho o jeho polepšení a snahe po náprave, nebol ešte dosiahnutý taký stupeň jeho nápravy, že by sa zbavil práve tých charakterových vlastností a nesprávnych návykov, ktoré viedli ku spáchaniu trestného činu, za ktoré mu bol uložený teraz vykonávaný trest a nemožno preto dôvodne predpokladať, že povedie aj na slobode riadny život.

Napadnuté uznesenie je vecne správne a v súlade so zákonom podrobne odôvodnené, preto krajský súd, keďže po preskúmaní veci dospel k rovnakému záveru ako okresný súd, na tieto vecne správne dôvody poukazuje. Sťažnosť odsúdeného V. K. nepovažoval preto za dôvodnú, neakceptoval ju a na základe uvedených dôvodov ju podľa § 193 ods.1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.